

Η Χουντική απόπειρα συντριβής κάθε αντίστασης

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Στον αξέχαστο Παναγιώτη Κουμεντάκη που αγωνίστηκε να συνθέσει την Οικολογική Ιατρική με μια Περιεκτική Δημοκρατία.

Τα γεγονότα των τελευταίων ημερών φανερώνουν ότι έχουμε μια συντονισμένη απόπειρα συντριβής κάθε αντίστασης από την Κοινοβουλευτική Χούντα, με στόχο το άνετο ξεπούλημα του κοινωνικού μας πλούτου, που πρέπει μάλιστα να γίνει στις πιο εξευτελιστικές τιμές, αφού μας επιβάλλεται ακόμη και να αρνηθούμε καλύτερες προσφορές που δεν προέρχονται από μέλη της υπερεθνικής ελίτ (π.χ. Ρωσία)! Αναφέρομαι συγκεκριμένα:

—στην Χουντική πράξη της επίταξης απεργών για να σπάσουν την απεργία στο μετρό, κάτι που δεν τόλμησε να κάνει ούτε η πιο αντιδραστική Βρετανική κυβέρνηση της Θάτσερ, όταν οι ανθρακωρύχοι για μήνες παρέλυαν την οικονομική ζωή της χώρας,

—στην παρεμπόδιση των αγροτών από τα ΜΑΤ να διαμαρτυρηθούν, κάτι που ούτε η πιο αντιδραστική Γαλλική Κυβέρνηση του Σαρκοζί τόλμησε, όταν οι αγρότες έμπαιναν με τα τρακτέρ στις πόλεις! Και, τέλος,

—στην επίθεση των ΜΑΤ κατά των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ με Γκεμπελικές δικαιολογίες ότι κατέστρεψαν κρατική περιουσία, όταν το ΠΑΜΕ και το ΚΚΕ είναι γνωστά για τις ...Γκαντικές πρακτικές τους στη μεταπολίτευση.

Η κυβέρνηση αυτή είναι και συμπεριφέρεται σαν κοινοβουλευτική Χούντα, παρά τα άθλια ψέματα των καλοπληρωμένων παπαγάλων στα κανάλια, (που επαναλαμβάνουν τα αντίστοιχα ψέματα της τρικομματικής κυβέρνησης των καλοβολεμένων αρχηγών με τα δεκάδες ακίνητα και περιουσιακά στοιχεία στη διάθεση τους) ότι δήθεν στηρίζεται στη λαϊκή πλειοψηφία για να περνά «νόμους» που συντρίβουν, όσο ποτέ άλλοτε από συστάσεως του Ελληνικού Κράτους, τα λαϊκά στρώματα, τα οποία αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού. Και αυτό, για τρεις λόγους.

Πρώτον, διότι η κυβέρνηση αυτή που στηρίζεται σε τρία κόμματα ψηφίστηκε από μια (σχετικά) μικρή μειοψηφία του εκλογικού σώματος. Έτσι, λόγω της μαζικής αύξησης της αποχής (που σημείωσε αύξηση ρεκόρ πάνω από 20% μεταξύ των εκλογών 2009 και 2012) η «λαοπρόβλητη» τρικομματική κυβέρνηση εκλέχτηκε από μόλις το 30% του εκλογικού σώματος! Δηλαδή, ακριβώς από το ίδιο ποσοστό που, όπως δείχνουν οι

δημοσκοπήσεις, αγωνίζεται σήμερα να μείνουμε στην ΕΕ, παρά την καταστροφή που μας επιβάλλει η παραμονή μας σε αυτή. Όχι απο σύμπτωση, αυτό είναι περίπου και το ποσοστό των βολεμένων συμπολιτών μας, οι οποίοι είτε δεν υπέστησαν το παραμικρό απο την καταστροφή αυτή, όταν οι άλλοι πεινούν, κοιμούνται στους δρόμους ή σε παγωμένα σπίτια, αυτοκτονούν, η μεταναστεύουν, είτε, πολλοί απο αυτούς, ωφελήθηκαν κιόλας αφού φροντίσαν (με την αρωγή των μνημονιακών κυβερνήσεων) να φυγαδεύσουν στο εξωτερικό τα συσσωρευμένα κεφάλαια τους. Και φυσικά, η Κινέζικη «ανάπτυξη» που ετοιμάζει για εμάς η υπερεθνική ελίτ μαζί με την εγχώρια, δεν αποκλείεται να έλθει, αφού τώρα έχουν ήδη καθιερώσει τις προϋποθέσεις γι αυτή: ελαστικές εργασιακές συνθήκες Αμερικάνικου τύπου, ατομικές συμβάσεις εργασίας, μισθούς και συντάξεις στα όρια (ή χαμηλότερα) της επιβίωσης, κατάρρευση των κοινωνικών υπηρεσιών συμπεριλαμβανομένης της Υγείας, Εκπαίδευσης κ.λπ.

Δεύτερον, η ωμή οικονομική βία που εφαρμόζει η Κυβέρνηση δεν έχει καμιά σχέση με τα προεκλογικά προγράμματα των κομμάτων που την απαρτίζουν που είχαν κοινή δέσμευση την ανα-διαπραγματεύση για την βελτίωση των μνημονίων. Έτσι, τη μόνη «υπόσχεση» που τήρησαν (που ήταν και «υπόσχεση» του ΣΥΡΙΖΑ, του μεγαλύτερου μέρους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της πατριωτικής Αριστεράς κ.λπ.) ήταν συγχρόνως και απαίτηση των ελίτ να παραμείνουμε στην ΕΕ (έστω και αν φύγουμε—ή μας διώξουν—απο την Ευρωζώνη), ανεξάρτητα απο το κοινωνικό ή οικονομικό κόστος. Πρόκειται δηλαδή για καθαρή περίπτωση υπαρπαγής ψήφου, σαν αυτή του «Γιωργάκη».

Τρίτον, η επιστράτευση που επέβαλε είναι, στο εύρος της, καθαρά χουντικής φύσης που, όπως δηλώνουν οι εγκυρότεροι συνταγματολόγοι, καταπατά κατάφωρα το Σύνταγμα (άλλο πώς την βλέπουν τα δικαστήρια, όπως και τις απεργίες...). Η επίταξη όμως είναι μια μπλόφα της εξουσίας γιατί προφανώς αν όλοι, ή έστω η μεγάλη πλειοψηφία των απεργών, ήταν αποφασισμένοι να την αγνοήσουν θα ήταν αδύνατη η συλλήβδην φυλάκιση τους, που όχι μόνο θα ήταν πρακτικά ατελέσφορη αφού τα ΜΜΜ θα παρέμεναν ακινητοποιημένα, αλλά και θα οδηγούσε στην κατάρρευση του μύθου της «δημοκρατικής» ΕΕ. Όμως, για να γίνει αυτό, θα έπρεπε να υπάρχει ένα βαθιά συνειδητοποιημένο απεργιακό κίνημα που, αυτο-οργανωμένο «απο τα κάτω», θα ξεπέρναγε τις κομματικές συνδικαλιστικές ηγεσίες (που σήμερα το βραχυκυκλώνουν), αλλά και την ηγεσία της κοινοβουλευτικής Αριστεράς (συμπεριλαμβανόμενης της αντισυστημικής) που, αντί να προχωρήσει στην σύσσωμη αποχώρηση απο την Βουλή μέχρι την άρση της επίταξης, προτίμησε να κάνει κοινοβουλευτικές... ερωτήσεις για το θέμα, ενισχύοντας την ψευδή εικόνα της «κανονικότητας» που τόσο επιδίωκε η κοινοβουλευτική Χούντα και οι ελίτ!

* Η στήλη, με τον νέο μήνα, γίνεται εβδομαδιαία και η δεκαπενθήμερη Ανάλυση στη «Σαββατιάτικη Ε» θα εναλλάσσεται με αντίστοιχη Ανάλυση στην «Κυριακάτικη», που ξεκινά στις 10/2.

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2013/2013_02_02.html